

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/44/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6416010528
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 08. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6416010528.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., o odvolaní obžalovanej T. B. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/136/2016 zo 07.03.2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. augusta 2017 jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej T. B. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bola obžalovaná T. B. uznaná vinnou z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., ktorý spáchala tak, že

ako matka mal. E. B., nar. XX.XX.XXXX, si v období od 09.11.2012 až do súčasnej doby 07.03.2017, v mieste trvalého bydliska a na miestach kde sa zdržiavala, riadne a včas neplnila povinnosť vyplývajúcu jej z ustanovenia § 62 a nasledujúcich Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, a ktorá jej bola deklarovaná aj rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom sp. zn. 10P 107/2012 zo dňa 21.09.2012, právoplatným dňa 09.11.2012, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu dcéry E. B., nar. XX.XX.XXXX výživným vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa určené osobitným zákonom, počnúc dňom právoplatnosti súdneho rozhodnutia, vždy do 25. dňa v mesiaci vopred k rukám starých rodičov maloletého dieťaťa O. T., nar. XX.XX.XXXX a E. T., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom J. E., E. č. 9, čím zapríčinila dlh na výživnom za vyššie uvedené obdobie vo výške 1.406,92 Eur a tohto konania sa dopustila napriek tomu, že dňa 25.03.2011 bola trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T 86/2010, právoplatným dňa 08.04.2011, odsúdená za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. a), b) Tr. zák., k trestu odňatia slobody na 2 roky, ktorého výkon bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 3 roky.

O treste rozhodol okresný súd tak, že

podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 38 ods. 1, 2, 3 Tr. zák. odsudzuje obžalovanú k trestu odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v neprítomnosti obžalovanej, pretože táto sa naň bez ospravedlnenia nedostavila.

V odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd po vymenovaní relevantných dôkazov, ako aj ich obsahu, napokon uvádza: „Pri vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. súd uzavrel, že vina obžalovanej bola jednoznačne a bez pochyby preukázaná, doznáním sa obžalovanej, svedeckými výpoveďami poškodenej O. T. a poškodeného E. T., listinnými dôkazmi. Obžalovaná v žalovanom období

na výživu svojej mal. dcéry ničím neprispela, o mal. dcéru sa fakticky nezaujímala. Sama si musela byť vedomá, že neplnením vyživovacej povinnosti sa dopúšťa trestnej činnosti, naviac keď bola za takúto trestnú činnosť odsúdená, hoci vo vzťahu k iným mal. deťom. Súd jej konanie, ktorým najmenej 3 mesiace v období 2 rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas a spáchala taký čin, hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená, právne kvalifikoval ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák. Podľa § 138 písm. b) Tr. zák. závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas. Súd upravil v zmysle § 122 ods. 13 Tr. zák. skutkovú vetu do dňa hlavného pojednávania s tým, že do plnenia vyživovacej povinnosti nebola zahrnutá doba, počas ktorej obžalovaná bola vo výkone trestu odňatia slobody v inej veci“.

Pri ukladaní a výmere trestu okresný súd prihliadol najmä na to, že: obžalovaná sa doposiaľ dostala 5-krát do rozporu s Trestným zákonom, pričom v ostatnom prípade bola postihnutá za obdobnú trestnú činnosť ako v tomto prípade nepodmienečným trestom odňatia slobody; obžalovanej poľahčovalo, že sa k trestnému činu priznala v prípravnom konaní a tento úprimne oľutovala; v rámci aplikovanej trestnej sadzby 1 rok až 44 mesiacov, mal potom okresný súd za to, že obžalovanej je postačujúce uložiť trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne; keďže obžalovaná v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz prejednáwanej trestnej činnosti vykonávala nepodmienečný trest odňatia slobody za inú úmyselnú trestnú činnosť, bola pre výkon trestu zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.).

V zákonnej lehote podala proti tomuto rozsudku odvolanie obžalovaná T. B.. Namietala v ňom najmä to, že na svoju maloletú dcéru prispievala aspoň čiastočne v rozhodujúcom období ako finančne, tak aj naturálne; skutočnosť, že nakupovala potraviny pre svoje deti môže potvrdiť predavačka E.; obžalovaná sa cíti byť psychicky chorou; obžalovaná je ochotná zaplatiť celú sumu na dlžnom výživnom.

K odvolaniu obžalovanej sa listom vyjadril aj E. T., ktorý so svojou manželkou O. T. zabezpečuje aj výživu mal. E. B.. Hoci pripustil, že z toho, čo obžalovaná tvrdí, môže byť niečo na pravde, poprel, že by obžalovaná poskytovala finančné prostriedky každý mesiac na svoju maloletú dcéru.

Keďže v zmysle vyjadrenia príslušného policajného orgánu nebolo možné obžalovanej doručiť upovedomenie o konaní verejného zasadnutie o jej odvolaní (lebo sa zdržuje na bližšie nezistenej adrese v Českej republike), s poukazom aj na neospravedlnenú neúčast' obžalovanej na súdnom konaní v predchádzajúcom štádiu konania, bolo odvolacie konanie voči obžalovanej vedené ako proti ušlej v zmysle § 358 ods. 1 a nasledujúcich Tr. por.

Ustanovený obhajca obžalovanej navrhol na tomto verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovanej napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie. Argumentoval predovšetkým tým, že dlh obžalovanej na výživnom nie je náležite zistený, pričom obžalovaná finančne aj naturálne prispievala na výživu svojej dcéry (čo sčasti potvrdzuje aj E. T. vo svojom písomnom vyjadrení).

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovanej zamietnuť, s poukazom aj na to, že v prípravnom konaní sa k trestnej činnosti doznela, pričom neuvádzala žiadnu zo skutočností, ktoré uvádzala v odvolaní.

Na základe podaného odvolania preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že odvolanie obžalovanej v zásade nie je dôvodné a toto treba zamietnuť podľa § 319 Tr. por.

V zásade treba poukázať na to, že okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní všetky relevantné dostupné dôkazy, v odôvodnení napadnutého rozsudku rozviedol ich obsah, pričom ich v zásade náležite vyhodnotil ako po stránke skutkovej, tak aj právnej.

Odvolací súd má za to, že obžalovaná sa skutočne dopustila prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b), c) Tr. zák., pretože najmenej 3 mesiace v období 2 rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného, spáchala taký čin závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a spáchala taký čin, hoci bola v predchádzajúcich 24 mesiacoch za taký čin odsúdená.

Okresnému súdu treba vytknúť len to, že skutočnosť predchádzajúceho odsúdenia v predchádzajúcich 24 mesiacoch nie je naplnená trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/86/2010 z 25.03.2011, ale trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 1T/60/2014 zo 07.10.2014 (právoplatný 25.10.2014), ktorým bola obžalovaná odsúdená k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok (so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia) za obdobnú trestnú činnosť ako v tomto prípade, pričom takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vykonala dňa 26.11.2015.

Napadnutý rozsudok okresného súdu je podľa názoru odvolacieho súdu inak správny ako po stránke skutkovej, tak aj právnej, pričom aj uložený trest obžalovanej je akceptovateľný (bližšie pri dolnej hranici aplikovanej trestnej sadzby), pričom na akceptovateľnosti prvostupňového rozsudku nemôže nič zásadnejšie zmeniť ani obhajoba obžalovanej prednesená v odvolacom konaní.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto odvolanie obžalovanej považované za nedôvodné a ako také zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.